

Hæderlighed, jeg tillægger Hans Majestæts Raadgivere i alt Andet, naar jeg siger, at blandt de sidste Nais Begivenheder har Rescriptet af 28de Januar 1848 spillet en ganske uhyre Rolle, og det kan dog ikke hjælpe at lufte Diet for, at 3 af de Ministre, som contrasignerede hiint Rescript, i dette Dieblif have Sæde i Hans Majestæts Geheimestatsraad. Jeg troer meget gjerne, at disse Mænd handlede efter deres gode Overbeviisning, som jeg respecterer, skøndt jeg vil bekæmpe den til det Overste; jeg nægter slet ikke Muligheden af, at de kunne have forandret deres Overbeviisning, men jeg kan dog heller ikke nægte Muligheden af, at de kunne have beholdt deres Overbeviisning, eller have beholdt den i det Ringeste i en modificeret Form, have beholdt den Overbeviisning, at man ved kunstige Repræsentationsmidler maatte frembringe Lighed mellem Kongeriget for sig og Hertugdømmerne for sig, og, er der en saadan Tanke tilbage, vil der for mig være Noget tilbage, som jeg ikke kan undlade at bekæmpe, saalænge jeg har nogen Pligt eller Ret til at tale med i offentlige Forhold. Af disse Grunde troer jeg, at man maa kjende Fællesforfatningen, før man vedtager Modificationer i Grundloven, og jeg har derfor sagt, at jeg troer, man maa kjende den itide. Det kan ikke hjælpe, at man beroliger sig ved at sige, at man for Diebliffet vil antage, at Fællesforfatningen faaer man dog at kjende, tilfids; det er ikke nok, vi sige, at den 3die Rigsdag vil jo vel see sig for, og at, naar vi erkjende Nødvendigheden af at vide Besset om Fællesforfatningen i Forveien, saa vil jo den 3die Rigsdag ogsaa erkjende Nødvendigheden deraf, vi kunne altsaa lade det gaae over til den, eller sige, at det er nok, at Fællesforfatningen ikke kan træde i Kraft, før den 3die Rigsdag vedtager den, den 3die Rigsdag vil nok kræve det. Det ere vi ikke berettigede til at sige, vi ere ikke berettigede til at kaste fra os det Ansvar, som hviler paa os (Hør!), for at sige: Lad Andre sørge for den Sag. Vi skulle holde paa det Baand, som er tilstedes; det følger af vor egen Pligt, og vi kunne ikke alene stole paa, at Andre ville opfylde deres Pligt; vi skulle ikke give nogen Anledning til, at nogen Anden

kan forsømme sin Pligt (Bravo! Hør!). Derfor kunne vi, som jeg sagde, aldeles ikke henflyde det til den 3die Rigsdag, fordi der i Forveien bør arbeides efter Kundskaben om Fællesforfatningen. Hvis Regjeringen havde stillet sig paa dette Standpunct og var fremkommen med Forordninger, stærkere, end den er kommen med, med Hensyn til de specielle Forfatninger og havde grundet disse Forordninger om Forandringer paa Fællesforfatningen, vilde jeg være kommen i en vanskelig Stilling, men jeg vilde være kommen Regjeringen meget mere imøde end adskillige Andre, det nægter jeg ikke; men i Principet kun at vedtage, hvad der er en nødvendig Følge af, og hvad der er vigtigt for Fællesforfatningen, deri vilde jeg ikke være føielig.

Naar jeg nu seer hen til, hvad her er foreslaaet i det foreliggende Udkast, angaaende Rigsdagens Beslutning, efter forud at have havt Kundskab om eller havt at gjøre med Fællesforfatningen, mangle jo begge de Forslag, der staae i den nærværende § 5, det, jeg har betegnet som Hovedsagen. Der er kun forlangt en saadan Medvirkning, en saadan Kundskab, forinden den 3die Rigsdag tager sin Beslutning, og de to første Rigsdage maae altsaa tage deres Beslutning iblinde, hvad Fællesforfatningen angaaer, — hvad jeg ikke kan billige. Men, da jeg har sagt, at jeg, skøndt jeg vil holde mig, som Sagen nu staaer, til det af Folkethinget Vedtagne, dog misbilliger dette, kan jeg ikke undlade at gjøre en Bemærkning, navnlig med Hensyn til det andet Alternativ, hvori er foreslaaet, at Fællesforfatningen skal komme istand ved en Forening mellem Kongen og en Forsamling, sammensat paa en vis Maade for Kongerigets Berkommende. Jeg kan, fordi jeg virkelig ogsaa indrømmer de andre Landsdeles Ret, ikke finde det i sin Orden, at ved de Forhandlinger, som om Fællesforfatningen skulle finde Sted, den danske Grundlov forsaavidt udøvede sin Virksomhed derved, at den danske Deel af Forsamlingen valgtes efter den danske Grundlov; men endnu mindre kan jeg finde mig i, hvad der er foreslaaet som Noget, der ogsaa kunde finde Sted, at den danske Deel af Fællesforsamlingen skulde udgaae fra den danske Rigsdag ved